

Woede en gedrevenheid om er het beste van te maken

Marije Mulder

Marije Mulder heeft Cultureel Management gestudeerd in Utrecht. Daarna heeft ze een tijdje in de congreswereld gewerkt en bij Douwe Egberts. In haar werk zocht ze de balans tussen maatschappelijke relevantie en commercieel beleid. Via een collega kwam ze toen bij laluz terecht. Daar is ze twee jaar vrijwilliger geweest. In februari 2007 werd ze gevraagd om directeur te worden van laluz. Stichting laluz koppelt *young professionals* aan goede doelen om naast hun werk opdrachten te vervullen die specifieke expertise vereisen. Op deze manier worden deze gescheiden werelden met elkaar verbonden. Ongeveer 2500 *young professionals* staan ingeschreven en zo'n 500 goede doelen zijn betrokken bij laluz.

Verbinding met jezelf

Kan je kort iets vertellen over jezelf en over Stichting laluz?

Ik ben heel lang zoekende geweest. Na mijn studie Cultureel Management in Utrecht, heb ik even Cultuur, Organisatie & Management gestudeerd. Eigenlijk was ik continu op zoek naar de balans tussen maatschappelijk en commercieel. Na mijn studie wilde ik per se in de congreswereld terechtkomen. Daar ben ik ook ingerold, maar na een jaar dacht ik wat doe ik hier? Het eerste congres was geweldig, maar daarna werd het herhaling. Ik heb toen mijn baan opgezegd zonder te weten waar ik terecht zou komen... vervolgens ben ik bij Douwe Egberts aan de slag gegaan en heb ik eigenlijk de passie gevonden voor werken en ervaren wat het is als je werkt voor een mooi product. Maar uiteindelijk draaide het daar ook alleen om commercie, targets en het grote geld voor "de grote baas". Op een gegeven moment bestond Douwe Egberts 250 jaar en voor de deur stond een groepje mensen te protesteren voor de kleine boeren. Dat was voor mij het punt waarop ik dacht waar ben ik in godsnaam mee bezig. Ik ben hier alleen maar koffie aan het verkopen en verder voeg ik helemaal niks toe. Via een collega ben ik toen bij laluz terechtgekomen als vrijwilliger. Ik kwam daar binnen en dacht "hè hè dit is het". Het is én commercieel, je bent tenslotte bezig met young professionals én het is voor het goede doel. Ik ben ongeveer 2 jaar vrijwilliger geweest. Daarnaast heb ik na Douwe Egberts nog twee andere banen gehad, de ene in vastgoed en de andere bij de Weekbladpers. Uiteindelijk ben ik in februari 2007 gevraagd om directeur te worden van Stichting laluz.

laluz matcht Young professionals aan goede doelen, dus die twee werelden worden bij elkaar gebracht. De derde wereld die er eigenlijk bij is gekomen, is het bedrijfsleven. Er werken 60 vrijwilligers voor laluz zelf, daarnaast zijn er 2500 young professionals ingeschreven en zo'n 500 goede doelen die bij ons betrokken zijn. Van de Poezenboot in

Amsterdam tot War Child en alles wat daar tussen zit, klein, groot, mens, dier en natuur. Iedereen doet de projecten op vrijwillige basis, dus in de avonden en de weekenden. Het moet dus passen in het privéleven en de carrière van de vrijwilliger.

laluz doet dus concreet de matching tussen young professionals en goede doelen. Daarnaast is er vier keer per jaar een laluz-café. Dit is dan een informeel moment waar iedereen welkom is om een kijkje te komen nemen, young professionals, goede doelen, het bedrijfsleven, maar ook bekenden. Het is ook de bedoeling dat dit de drempel tot laluz verlaagt. Ook doen we twee keer per jaar een groot event. Vrijdag hebben we bijvoorbeeld een groot event voor de Voedselbank waar 100 young professionals aan mee doen. Bij het bedrijfsleven organiseren we ook MVO-dagen.

Waardoor word jij gedreven?

Eenzijds wil ik de wereld gewoon een stukje beter maken en op deze manier mijn steentje bijdragen. Als bijvoorbeeld een wethouder zegt over ons project bij de Voedselbank dat de Voedselbank er eigenlijk helemaal niet zou moeten zijn en dat we daar geen energie in moeten steken, dan komt er bij mij een bepaalde gedrevenheid op. Dan denk ik “die Voedselbank is er, dus laten we er dan ook het beste van maken”. Er zit dus echt een stukje woede en gedrevenheid in mij om de dingen beter te maken.

Een andere drijfveer is maatschappelijke betrokkenheid en met mensen om willen gaan. En ook om mensen die weinig tot geen kansen hebben, toch op deze manier een kans te kunnen geven. Ik denk dat het gewoon in me zit. Voor targets en commercie loop ik niet warm. Ik heb het ook altijd gehad. Ik kan me nog herinneren dat ik vroeger niet kon slapen en dat ik op mijn 8ste al vroeg “waarom ben ik op deze wereld?”. Ik geloof niet dat als je op je 80ste terug kijkt op je leven, je dan alleen maar geconsumeerd moet hebben. Dus het gaat bij mij echt vanuit een intrinsieke motivatie. Als je gedreven bent en je vindt iets leuk, dan kan je heel wat bergen verzetten. Mijn ouders begonnen wel eens over bepaalde veiligheden/zekerheden als mijn hypotheek en mijn pensioen, zij vinden dat belangrijk. Ook ik hou van een mooi huis, mooie spullen en ga ik graag op reis en weekendjes weg, maar voor minder kan het ook. Je wordt er wat makkelijker in.

Ben je nu meer verbonden met jezelf dan daarvoor?

Ik kom steeds meer bij mezelf en durf ook steeds meer mezelf te zijn. Ik ben niet meer bezig met goed bevonden worden. Bij laluz word ik niet alleen afgerekend op targets maar ook op mijn persoonlijke ontwikkeling. Ik ben zelfverzekerder geworden en durf meer op mezelf te vertrouwen. Dat vertrouwen groeit ook doordat je dingen bereikt. De omgeving is in deze

maatschappij toch wel heel belangrijk. Als je een beetje links of rechts van het gebaande pad afwijkt dan krijg je al snel te horen “doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg”.

Wat verbindt de mensen die voor laluz werken?

Maatschappelijk bezig zijn. Je expertise inzetten. Gelijkgestemden tegenkomen. Iedereen is daadwerkelijk geïnteresseerd in de ander. Maar bij laluz is de gemene deler dat je je wilt inzetten voor het goede doel en de maatschappelijke betrokkenheid. Neem bijvoorbeeld het project voor de Voedselbank. Met 100 young professionals zijn we 6 verschillende cases aan het uitwerken, logistiek, personeel, de toekomst van de Voedselbank etc. We hebben vorige week de kick-off gehad bij de Voedselbank in de loods. Iedereen kwam daar strak in pak binnen en als je dan ziet hoe blij en gedreven al die mensen na afloop naar huis gaan... Er wordt nu al een week gemaïld en afgesproken om alle plannen uit te werken. Het gezamenlijke onderwerp is dan dit keer de Voedselbank, maar het kunnen ook andere goede doelen zijn wat de mensen bindt.